Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 22ας Σεπτεμβρίου 2022*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας – Άρθρα 27 και 29 – Μεταφορά του ενδιαφερομένου στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του – Αναστολή της μεταφοράς λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19 – Αδυναμία πραγματοποίησης της μεταφοράς – Δικαστική προστασία – Επιπτώσεις στην προθεσμία μεταφοράς»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-245/21 και C-248/21,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία) με αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 2021, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 19 Απριλίου 2021, στο πλαίσιο των δικών

Bundesrepublik Deutschland

κατά

MA (C-245/21),

PB (C-245/21),

LE (C-248/21),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Arabadjiev, πρόεδρο τμήματος, L. Bay Larsen (εισηγητή), Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πρώτου τμήματος, I. Ziemele, P. G. Xuereb και A. Kumin, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Pikamäe

γραμματέας: R. Stefanova-Kamisheva, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Μαρτίου 2022,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αφού έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– οι MA και PB, εκπροσωπούμενοι από τον A. Petzold, Rechtsanwalt,

– η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενοι από τους J. Möller και R. Kanitz,

– η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Lauper,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την A. Azéma και τον G. Von Rintelen,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 2ας Ιουνίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Οι δύο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 27, παράγραφος 4, και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο ΙΙΙ).

2 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως υποβλήθηκαν στο πλαίσιο ένδικων διαφορών μεταξύ της Bundesrepublik Deutschland (Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας) αφενός και των MA, PB (υπόθεση C-245/21) και LE (υπόθεση C-248/21) αφετέρου, σχετικά με αποφάσεις της Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Μετανάστευσης και Προσφύγων, Γερμανία) (στο εξής: Υπηρεσία) με τις οποίες απορρίφθηκαν ως απαράδεκτες οι αιτήσεις των MA, PB και LE για τη χορήγηση ασύλου, διαπιστώθηκε ότι δεν συνέτρεχαν λόγοι οι οποίοι να κωλύουν την απομάκρυνσή τους, διατάχθηκε η απομάκρυνσή τους στην Ιταλία και τους επιβλήθηκαν απαγορεύσεις εισόδου και διαμονής.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ έχουν ως εξής:

«(4) Τα συμπεράσματα [του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου] του Τάμπερε [της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999] προσδιόρισαν επίσης ότι το [κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου] θα πρέπει να περιλαμβάνει, σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεων ασύλου.

(5) Μια τέτοια μέθοδος θα πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Θα πρέπει, ιδίως, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.»

4 Το άρθρο 27, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«3. Για τους σκοπούς ένδικων [βοηθημάτων] κατά αποφάσεων μεταφοράς ή [αιτήσεων επανεξέτασης] των αποφάσεων αυτών, τα κράτη μέλη προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο:

α) ότι το ένδικο [βοήθημα] ή η [αίτηση] επανεξέταση[ς] παρέχει στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα να παραμείνει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εν αναμονή του αποτελέσματος του ένδικου [βοηθήματος] ή της [αίτησης] επανεξέτασης ή

β) η μεταφορά αναστέλλεται αυτόματα και παύει να ισχύει μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος, κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο, μετά από λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος, λαμβάνει απόφαση για την αναστολή ή μη του ένδικου [βοηθήματος] ή της [αίτησης] επανεξέτασης ή

γ) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς [ενόσω εκκρεμεί η εξέταση] του ένδικου [βοηθήματος] ή της επανεξέτασης που αιτήθηκε. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πραγματικής προσφυγής αναστέλλοντας τη μεταφορά έως ότου ληφθεί η απόφαση για το πρώτο αίτημα αναστολής. Η απόφαση για την αναστολή ή μη της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς λαμβάνεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, επιτρέποντας, παράλληλα, τη λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος αναστολής. Η απόφαση για τη μη αναστολή της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αυτεπάγγελτα να αναστείλουν την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς [ενόσω εκκρεμεί η εξέταση] του ένδικου [βοηθήματος] ή της [αίτησης] επανεξέτασης.»

5 Το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η μεταφορά του εν λόγω προσώπου από το αιτούν κράτος μέλος στο υπεύθυνο κράτος μέλος διεξάγεται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός έξι εβδομάδων από την τυπική ή άτυπη αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου από άλλο κράτος μέλος ή από τη στιγμή κατά την οποία το ένδικο [βοήθημα] ή η [αίτηση επανεξέτασης] παύει να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3.»

6 Το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Η μεταφορά του αιτούντος […] από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους που υπέβαλε το αίτημα, ύστερα από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του

αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου [βοηθήματος] ή [αίτησης] επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

[…]

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεών του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.»

Το γερμανικό δίκαιο

7 Το άρθρο 80, παράγραφος 4, του Verwaltungsgerichtsordnung (κώδικα διοικητικής δικονομίας) προβλέπει ότι η αρχή που εξέδωσε τη διοικητική πράξη μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αναστείλει την εκτέλεσή της, εκτός αν ορίζεται άλλως σε διάταξη του ομοσπονδιακού δικαίου.

Οι διαφορές των κύριων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Η υπόθεση C-245/21

8 Τον Νοέμβριο του 2019, ο MA και η PB υπέβαλαν αιτήσεις ασύλου στη Γερμανία.

9 Κατόπιν έρευνας στο σύστημα Eurodac, από την οποία προέκυψε ότι ο MA και η PB είχαν εισέλθει παράτυπα στο έδαφος της Ιταλικής Δημοκρατίας και ότι είχαν καταχωριστεί ως αιτούντες διεθνή προστασία στο εν λόγω κράτος μέλος, η Υπηρεσία υπέβαλε στις ιταλικές αρχές, στις 19 Νοεμβρίου 2019, αίτημα περί αναδοχής του MA και της PB βάσει του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ.

10 Οι ιταλικές αρχές δεν απάντησαν στο αίτημα αναδοχής.

11 Με απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, η Υπηρεσία απέρριψε ως απαράδεκτες τις αιτήσεις ασύλου του MA και της PB, διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχαν λόγοι οι οποίοι να κωλύουν την απομάκρυνσή τους, διέταξε την απομάκρυνσή τους στην Ιταλία τους επέβαλε απαγορεύσεις εισόδου και διαμονής.

12 Την 1η Φεβρουαρίου 2020, ο MA και η PB άσκησαν προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Verwaltungsgericht (διοικητικού δικαστηρίου, Γερμανία) κατά της αποφάσεως της Υπηρεσίας. Επιπλέον, η PB συνυπέβαλε αίτηση περί αναστολής εκτελέσεως της ως άνω αποφάσεως. Η αίτηση αναστολής απορρίφθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 2020.

13 Με απόφαση της 8ης Απριλίου 2020, η Υπηρεσία ανέστειλε μέχρι νεωτέρας την εκτέλεση των διαταγών απομάκρυνσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 80, παράγραφος 4, του κώδικα διοικητικής δικονομίας και του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, λόγω του ότι, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της πανδημίας της νόσου COVID-19, δεν ήταν δυνατή η πραγματοποίηση της μεταφοράς του MA και της PB.

14 Με απόφαση της 14ης Αυγούστου 2020, το επιληφθέν της προσφυγής (διοικητικό δικαστήριο) ακύρωσε την απόφαση της Υπηρεσίας της 22ας Ιανουαρίου 2020. Η απόφαση του Verwaltungsgericht στηρίχθηκε στη διαπίστωση ότι, αν υποτεθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία ήταν υπεύθυνη για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου του MA και της PB, η ευθύνη της αυτή είχε μεταβιβαστεί στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, λόγω της εκπνοής της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ προθεσμίας για τη μεταφορά, δεδομένου ότι η προθεσμία αυτή δεν είχε διακοπεί με την από 8 Απριλίου 2020 απόφαση της Υπηρεσίας.

15 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε αίτηση αναιρέσεως (Revision) κατά της αποφάσεως της 14ης Αυγούστου 2020 ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου, Γερμανία).

Η υπόθεση C-248/21

16 Τον Αύγουστο του 2019, ο LE υπέβαλε αίτηση ασύλου στη Γερμανία.

17 Κατόπιν έρευνας στο σύστημα Eurodac, από την οποία προέκυψε ότι στις 7 Ιουνίου 2017 ο LE είχε υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ιταλία, η Υπηρεσία υπέβαλε στις ιταλικές αρχές αίτημα περί εκ νέου ανάληψης του LE βάσει του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ.

18 Οι ιταλικές αρχές αποδέχθηκαν το αίτημα περί εκ νέου ανάληψης.

19 Η Υπηρεσία απέρριψε ως απαράδεκτη την αίτηση ασύλου του LE, διαπίστωσε ότι δεν συνέτρεχαν λόγοι οι οποίοι να κωλύουν την απομάκρυνσή του, διέταξε την απομάκρυνσή του στην Ιταλία και του επέβαλε απαγόρευση εισόδου και διαμονής.

20 Στις 11 Σεπτεμβρίου 2019, ο LE άσκησε προσφυγή κατά της ως άνω αποφάσεως της Υπηρεσίας ενώπιον του αρμόδιου Verwaltungsgericht (διοικητικού δικαστηρίου). Επιπλέον, συνυπέβαλε αίτηση περί αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως. Η αίτηση αναστολής απορρίφθηκε την 1η Οκτωβρίου 2019.

21 Με έγγραφο της 24ης Φεβρουαρίου 2020, οι ιταλικές αρχές ενημέρωσαν τις γερμανικές αρχές ότι, λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19, δεν πραγματοποιούνταν πλέον οι κατ' εφαρμογήν του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ μεταφορές από και προς την Ιταλία.

22 Με απόφαση της 25ης Μαρτίου 2020, η Υπηρεσία ανέστειλε μέχρι νεωτέρας την εκτέλεση της διαταγής απομάκρυνσης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 80, παράγραφος 4, του κώδικα διοικητικής δικονομίας και του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, λόγω του ότι, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της πανδημίας της νόσου COVID-19, δεν ήταν δυνατή η πραγματοποίηση της μεταφοράς του LE.

23 Αφού απέρριψε, στις 4 Μαΐου 2020, και δεύτερη αίτηση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί μεταφοράς του LE, το επιληφθέν της προσφυγής Verwaltungsgericht (διοικητικό δικαστήριο), με απόφαση της 10ης Ιουνίου 2020, ακύρωσε την ως άνω απόφαση της Υπηρεσίας. Η απόφαση του Verwaltungsgericht στηρίχθηκε σε αιτιολογία ανάλογης με εκείνη της αποφάσεως που μνημονεύεται στη σκέψη 14 της παρούσας αποφάσεως.

24 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε αίτηση αναιρέσεως (Revision) ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου) κατά της αποφάσεως της 10ης Ιουνίου 2020.

Κοινές εκτιμήσεις επί αμφοτέρων των υποθέσεων

25 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, εν προκειμένω, πρέπει να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις αναιρέσεως που ασκήθηκαν ενώπιόν του εφόσον διαπιστωθεί, πρώτον, ότι η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, με την αιτιολογία ότι η μεταφορά ήταν πρακτικώς αδύνατη λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, δεύτερον, ότι μια τέτοια αναστολή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη διακοπή της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προθεσμίας για την πραγματοποίηση της μεταφοράς και, τρίτον, ότι η διακοπή της προθεσμίας για την πραγματοποίηση της μεταφοράς έχει εφαρμογή ακόμη και στην περίπτωση που το δικαστήριο έχει προηγουμένως απορρίψει αίτηση περί αναστολής εκτελέσεως της επίμαχης αποφάσεως μεταφοράς.

26 Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι, μολονότι το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ απαιτεί η προβλεπόμενη σε αυτό αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς να συνδέεται με την άσκηση ένδικου βοηθήματος, θα μπορούσε, εντούτοις, να εξεταστεί το ενδεχόμενο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης και σε μια έννομη κατάσταση όπως οι καταστάσεις των υποθέσεων των κύριων δικών, δεδομένου ότι εκκρεμεί ένδικο βοήθημα κατά της αποφάσεως μεταφοράς και ότι η αδυναμία πραγματοποίησης της απομάκρυνσης μπορεί, κατά το γερμανικό δίκαιο, να γεννήσει αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα της αποφάσεως αυτής. Θα πρέπει, ωστόσο, να ληφθούν υπόψη οι επιδιωκόμενοι με τον ως άνω κανονισμό σκοποί καθώς και τα συμφέροντα των ενδιαφερόμενων προσώπων και του οικείου κράτους μέλους αντιστοίχως, η ισορροπία των οποίων θα πρέπει να διασφαλίζεται στο πλαίσιο της υγειονομικής κατάστασης που διαμορφώθηκε με την πανδημία της νόσου COVID-19.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα, η διατύπωση των οποίων είναι πανομοιότυπη στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-245/21 και C-248/21:

«1) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, ενόσω εκκρεμεί η εκδίκαση ενδίκου βοηθήματος, η οποία διατάσσεται με ανακλητή απόφαση από τη διοίκηση αποκλειστικά και μόνο λόγω της πραγματικής (προσωρινής) αδυναμίας μεταφορών που οφείλεται στην πανδημία COVID-19;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Διακόπτει μια τέτοια απόφαση αναστολής την προθεσμία μεταφοράς κατά το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα: Ισχύει τούτο ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία δικαστήριο είχε ήδη πριν την εκδήλωση της πανδημίας COVID-19 απορρίψει το αίτημα του αιτούντος προστασία, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, για αναστολή της εφαρμογής της αποφάσεως μεταφοράς εν αναμονή της εκβάσεως της δίκης επί του ενδίκου βοηθήματος;»

Επί της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου

28 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2021, οι υπό κρίση υποθέσεις ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

29 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο ζήτησε από το Δικαστήριο να υπαγάγει τις υπό κρίση προδικαστικές παραπομπές στην ταχεία διαδικασία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

30 Προς στήριξη το αιτήματός του, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι πολλά κράτη μέλη αρνήθηκαν να πραγματοποιήσουν μεταφορές λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19 και, για τον λόγο αυτόν, μεταξύ των μηνών Μαρτίου και Ιουνίου 2020, η Υπηρεσία εξέδωσε αποφάσεις αναστολής σε 20 000 υποθέσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν 9 303 υποθέσεις στις οποίες εκκρεμούσαν δικαστικές διαδικασίες.

31 Το άρθρο 105, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, κατόπιν αιτήματος του αιτούντος δικαστηρίου ή, σε εξαιρετική περίπτωση, αυτεπαγγέλτως, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου μπορεί, όταν η φύση της υποθέσεως απαιτεί να αποφανθεί το Δικαστήριο το συντομότερο δυνατόν, αφού ακούσει τον εισηγητή δικαστή και τον γενικό εισαγγελέα, να αποφασίσει την υπαγωγή της προδικαστικής παραπομπής σε ταχεία διαδικασία.

32 Εν προκειμένω, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε στις 7 Ιουνίου 2021, αφού άκουσε τον εισηγητή δικαστή και τον γενικό εισαγγελέα, ότι δεν παρίστατο ανάγκη να γίνει δεκτό το εκτιθέμενο στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως αίτημα.

33 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η ταχεία διαδικασία αποτελεί δικονομικό μέσο για την αντιμετώπιση εξαιρετικά επείγουσας καταστάσεως [πρβλ. απόφαση της 10ης Μαρτίου 2022, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη ασθενείας), C-247/20, EU:C:2022:177, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

34 Συνεπώς, ο σημαντικός αριθμός προσώπων ή έννομων καταστάσεων τα οποία ενδεχομένως αφορούν τα υποβληθέντα ερωτήματα δεν μπορεί αφ' εαυτού να συνιστά εξαιρετική περίσταση ικανή να δικαιολογήσει την εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας (πρβλ. απόφαση της 28ης Απριλίου 2022, Caruter, C-642/20, EU:C:2022:308, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

35 Ως εκ τούτου, το γεγονός το οποίο επικαλείται το αιτούν δικαστήριο, ότι δηλαδή πολλοί αιτούντες διεθνή προστασία βρέθηκαν σε κατάσταση παρόμοια με την κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι αιτούντες στις υποθέσεις των κύριων δικών, δεν μπορεί, αφ' εαυτού, να δικαιολογήσει της εφαρμογή της ταχείας διαδικασίας.

36 Επιπλέον, μολονότι η ως άνω διαδικασία έχει εφαρμοστεί σε εξαιρετική περίπτωση κρίσης προκειμένου να αρθεί το συντομότερο δυνατόν αβεβαιότητα επιζήμια για την εύρυθμη λειτουργία του ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου (πρβλ. διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2017, Jafari, C-646/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:138, σκέψη 15, και της 15ης Φεβρουαρίου 2017, Mengesteab, C-670/16, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:120, σκέψη 16), από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο δεν προκύπτει ότι η λειτουργία του εν λόγω συστήματος παρακωλύεται σημαντικά ενόσω εκκρεμεί η απάντηση του Δικαστηρίου στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

37 Με το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα στις υποθέσεις C-245/21 και C-248/21, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 27, παράγραφος 4, και το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ έχουν την έννοια ότι η προβλεπόμενη στην τελευταία αυτή διάταξη προθεσμία μεταφοράς διακόπτεται στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους εκδώσουν, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ανακλητή απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί μεταφοράς, με την αιτιολογία ότι η εκτέλεση της αποφάσεως είναι πρακτικώς αδύνατη λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19.

38 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ προβλέπει ότι η μεταφορά του ενδιαφερόμενου προσώπου προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί ενδίκου βοηθήματος, εφόσον υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.

39 Κατά το άρθρο 29, παράγραφος 2, του ως άνω κανονισμού, αν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας απαλλάσσεται των υποχρεώσεών του περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα.

40 Μολονότι από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη της Ένωσης ήταν να προωθήσει την ταχεία εκτέλεση των αποφάσεων μεταφοράς, εντούτοις η εκτέλεση των αποφάσεων αυτών μπορεί σε ορισμένες περιπτώσεις να αναστέλλεται.

41 Το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ απαιτεί επομένως από τα κράτη μέλη να παρέχουν στους ενδιαφερομένους προσφυγές η άσκηση των οποίων να καθιστά δυνατή την αναστολή της εκτέλεσης της εκδοθείσας κατ' αυτών αποφάσεως μεταφοράς.

42 Κατά την ανωτέρω διάταξη, τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν είτε, πρώτον, ότι το ένδικο βοήθημα κατά της αποφάσεως μεταφοράς παρέχει στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα να παραμείνει στο κράτος μέλος που εξέδωσε την απόφαση, ενόσω εκκρεμεί η εξέταση του ένδικου βοηθήματος, είτε, δεύτερον, ότι, κατόπιν ασκήσεως ένδικου βοηθήματος κατά της αποφάσεως μεταφοράς, η μεταφορά αναστέλλεται αυτομάτως για εύλογο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο αποφασίζει αν το ένδικο βοήθημα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, είτε, τρίτον, ότι ο ενδιαφερόμενος έχει τη δυνατότητα να ζητήσει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς ενόσω εκκρεμεί η εξέταση του ασκηθέντος κατά της εν λόγω αποφάσεως ένδικου βοηθήματος.

43 Πέραν τούτου, το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ ορίζει ότι τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αυτεπαγγέλτως να αναστείλουν την εκτέλεση της αποφάσεως μεταφοράς ενόσω εκκρεμεί η εξέταση του ασκηθέντος κατά της εν λόγω αποφάσεως ένδικου βοηθήματος.

44 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του ως άνω κανονισμού ορίζει ότι, σε περίπτωση που η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς προκύπτει από το άρθρο 27, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, ως αφετηρία για τον υπολογισμό της προθεσμίας για την πραγματοποίηση της μεταφοράς δεν λαμβάνεται η αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου, αλλά, κατά παρέκκλιση, η έκδοση οριστικής αποφάσεως επί του ασκηθέντος κατά της αποφάσεως μεταφοράς ένδικου βοηθήματος.

45 Μολονότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ δεν αναφέρεται άμεσα στην απορρέουσα από το άρθρο 27, παράγραφος 4, του ανωτέρω κανονισμού περίπτωση, κατά την οποία η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς προκύπτει από απόφαση των αρμόδιων αρχών, εντούτοις από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, λόγω της ομοιότητας των όρων που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού και λόγω του ότι οι δύο αυτές διατάξεις έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό του διαστήματος εντός του οποίου πρέπει να πραγματοποιείται η μεταφορά, πρέπει να ερμηνεύονται κατά τον ίδιο τρόπο (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, σκέψη 70).

46 Υπό τις συνθήκες αυτές, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει, όσον αφορά το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, ότι η μετάθεση του χρονικού σημείου έναρξης της προθεσμίας μεταφοράς στην περίπτωση που το ανασταλτικό αποτέλεσμα παρέχεται δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού εξηγείται από το γεγονός ότι, για όσο διάστημα το ένδικο βοήθημα που έχει ασκηθεί κατά αποφάσεως μεταφοράς έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, είναι εξ ορισμού αδύνατη η πραγματοποίηση της μεταφοράς, για τον λόγο δε αυτόν η προβλεπόμενη προς τούτο προθεσμία μπορεί, στην περίπτωση αυτή, να αρχίσει να τρέχει μόνον όταν η μελλοντική πραγματοποίηση της μεταφοράς έχει καταρχήν συμφωνηθεί και απομένει μόνον να ρυθμιστούν οι λεπτομέρειές της, ήτοι από την ημερομηνία άρσης του ανασταλτικού αποτελέσματος (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, σκέψη 55).

47 Όταν η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς ενόσω εκκρεμεί η εξέταση του ένδικου βοηθήματος που ασκήθηκε κατ' αυτής πραγματοποιείται με απόφαση των αρμοδίων αρχών σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, ο ενδιαφερόμενος τελεί σε κατάσταση καθ' όλα συγκρίσιμη με αυτή ενός προσώπου του οποίου το ένδικο βοήθημα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, σκέψη 68).

48 Πέραν τούτου, αν το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ είχε την έννοια ότι, όταν η αρμόδια αρχή κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, η προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς θα έπρεπε να υπολογίζεται με αφετηρία τον χρόνο κατά τον οποίο γίνεται δεκτό το αίτημα αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως, το πρακτικό αποτέλεσμα της τελευταίας αυτής διάταξης θα υπονομευόταν σε μεγάλο βαθμό, καθώς δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος να παρεμποδίσει την πραγματοποίηση της μεταφοράς εντός των προθεσμιών του εν λόγω κανονισμού (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Khir Amayry, C-60/16, EU:C:2017:675, σκέψη 71).

49 Ως εκ τούτου, το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ πρέπει, όπως και το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν το ασκηθέν κατά αποφάσεως μεταφοράς ένδικο βοήθημα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού, η προθεσμία για την πραγματοποίηση

της μεταφοράς υπολογίζεται με αφετηρία την οριστική απόφαση επί του ένδικου βοηθήματος, κατά τρόπο ώστε η εκτέλεση της αποφάσεως μεταφοράς να πρέπει να πραγματοποιείται το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έκδοση της οριστικής αποφάσεως επ' αυτού.

50 Ωστόσο, η λύση αυτή μπορεί να τύχει εφαρμογής μόνον εφόσον η απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς εκδόθηκε από τις αρμόδιες αρχές εντός των ορίων του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ.

51 Προκειμένου να καθοριστούν τα όρια του ως άνω πεδίου εφαρμογής, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γράμμα της διάταξης, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη νομοθεσία της οποίας αποτελεί μέρος (πρβλ. απόφαση της 24ης Μαρτίου 2022, Autoriteit Persoonsgegevens, C-245/20, EU:C:2022:216, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

52 Συναφώς, κατά πρώτον, υπογραμμίζεται ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 50 και 51 των προτάσεών του, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ συνάγεται ότι η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης συνδέεται στενά με την άσκηση, εκ μέρους του ενδιαφερομένου, ένδικου βοηθήματος κατά της αποφάσεως μεταφοράς, καθώς η αναστολή που διατάσσεται από τις αρμόδιες αρχές πρέπει να λαμβάνει χώρα «[ενόσω εκκρεμεί η εξέταση] του ένδικου [βοηθήματος]».

53 Όσον αφορά, κατά δεύτερον, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 27, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συγκεκριμένη διάταξη περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο VI του εν λόγω κανονισμού, και συγκεκριμένα στο τμήμα IV αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικαστικές εγγυήσεις».

54 Επιπλέον, η εν λόγω διάταξη περιλαμβάνεται σε άρθρο με τίτλο «Προσφυγές», μετά από παράγραφο η οποία ρυθμίζει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος που ασκείται κατά αποφάσεως μεταφοράς, συμπληρώνει δε την παράγραφο αυτή εξουσιοδοτώντας τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η αναστολή λόγω άσκησης ένδικου βοηθήματος δεν θα παρεχόταν ούτε αυτοδικαίως ούτε με δικαστική απόφαση.

55 Εξάλλου, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, από τη σχέση που υπάρχει μεταξύ του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ και του άρθρου 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι το ανασταλτικό αποτέλεσμα που χορηγείται κατ' αυτόν τον τρόπο αίρεται κατ' ανάγκην με την έκδοση της οριστικής αποφάσεως επί του ένδικου βοηθήματος που ασκείται κατά της αποφάσεως μεταφοράς, δεδομένου ότι το άρθρο 29, παράγραφος 1, δεν περιέχει κανόνες για τον υπολογισμό της προθεσμίας για την πραγματοποίηση της μεταφοράς σε περίπτωση που η αναστολή της εκτελέσεως αποφάσεως μεταφοράς αρθεί από τις αρμόδιες αρχές πριν ή μετά την εξέταση του ασκηθέντος κατά της εν λόγω αποφάσεως ενδίκου βοηθήματος.

56 Κατά τρίτον, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ ο σκοπός του κανονισμού αυτού είναι η θέσπιση μιας σαφούς και πρακτικής μεθόδου που να βασίζεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, για τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας, προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες χορηγήσεως τέτοιας προστασίας και να μη διακυβεύεται ο σκοπός της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, σκέψη 58).

57 Προκειμένου να επιτευχθεί ο σκοπός που συνίσταται στη ταχύτητα, ο νομοθέτης της Ένωσης πλαισίωσε τις διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου ανάληψης με μια σειρά αποκλειστικών προθεσμιών ώστε να διασφαλίζεται ότι οι διαδικασίες αυτές τίθενται σε εφαρμογή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση (πρβλ. απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2018, X και X, C-47/17 και C-48/17, EU:C:2018:900, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

58 Ειδικότερα, η εξάμηνη προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς που τάσσεται στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ έχει ως σκοπό να διασφαλίσει ότι ο ενδιαφερόμενος θα μεταφερθεί όντως το ταχύτερο δυνατόν στο κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεώς του για την παροχή διεθνούς προστασίας, αφήνοντας ταυτοχρόνως, λαμβανομένων υπόψη της πρακτικής πολυπλοκότητας και των δυσχερειών στην οργάνωση που συνδέονται με την πραγματοποίηση της μεταφοράς του προσώπου αυτού, τον αναγκαίο χρόνο στα δύο ενδιαφερόμενα κράτη μέλη για να διαβουλευθούν για την πραγματοποίηση της μεταφοράς και, ειδικότερα, στο αιτούν κράτος μέλος να ρυθμίσει τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες της πραγματοποιήσεως της μεταφοράς (πρβλ. απόφαση της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, σκέψη 59).

59 Λαμβανομένης όμως υπόψη της στηριζόμενης στο άρθρο 27, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού διακοπής της προθεσμίας μεταφοράς την οποία συνεπάγεται η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, μια ερμηνεία της εν λόγω διάταξης υπό την έννοια ότι εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να αναστέλλουν την εκτέλεση των αποφάσεων μεταφοράς για λόγο ο οποίος δεν συνδέεται άμεσα με τη δικαστική προστασία του ενδιαφερόμενου προσώπου ενέχει τον κίνδυνο να στερήσει κάθε αποτελεσματικότητα από την προθεσμία μεταφοράς του άρθρου 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, να μεταβάλει την απορρέουσα από τον κανονισμό Δουβλίνο ΙΙΙ κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των κρατών μελών και να παρατείνει επί μακρόν το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διαρκεί η εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

60 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται επίσης ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είχε την πρόθεση να θυσιάσει τη δικαστική προστασία των ενδιαφερόμενων προσώπων χάριν της επιταγής της ταχείας εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και, αντιθέτως, ενίσχυσε σημαντικά με τον εν λόγω κανονισμό τις διαδικαστικές εγγυήσεις που παρέχονται στα πρόσωπα αυτά, στο πλαίσιο του καταρτισθέντος από τον νομοθέτη της Ένωσης συστήματος προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο (σύστημα του Δουβλίνου) (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, σκέψη 57).

61 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αναστολή της εκτελέσεως αποφάσεως μεταφοράς είναι δυνατόν να διατάσσεται από τις αρμόδιες αρχές συμφώνως προς το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, μόνον εφόσον οι περιστάσεις που χαρακτηρίζουν την εκτέλεση έχουν ως αποτέλεσμα να πρέπει να επιτραπεί στον ενδιαφερόμενο, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική δικαστική προστασία του, να παραμείνει στο κράτος μέλος που εξέδωσε την απόφαση έως την έκδοση οριστικής αποφάσεως επί του ένδικου βοηθήματος.

62 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μια ανακλητή απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, με την αιτιολογία ότι η εκτέλεση της οικείας μεταφοράς είναι πρακτικώς αδύνατη λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19, είναι δυνατόν να εκδοθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ, καθόσον η αιτιολογία αυτή δεν συνδέεται άμεσα με τη δικαστική προστασία του ενδιαφερομένου.

63 Το μνημονευόμενο από το αιτούν δικαστήριο και τη Γερμανική Κυβέρνηση γεγονός ότι από το γερμανικό δίκαιο συνάγεται ότι η πρακτική αδυναμία εκτελέσεως αποφάσεως της μεταφοράς μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μη νομιμότητά της δεν μπορεί να κλονίσει το ως άνω συμπέρασμα.

64 Συγκεκριμένα, αφενός, ο ανακλητός χαρακτήρας της αποφάσεως περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς δεν δικαιολογεί την παραδοχή ότι η αναστολή διατάχθηκε ενόσω διαρκεί η εξέταση ενδίκου βοηθήματος κατά της αποφάσεως μεταφοράς και με σκοπό να διασφαλιστεί η δικαστική προστασία του ενδιαφερόμενου προσώπου, καθώς δεν μπορεί να αποκλειστεί η περίπτωση ανάκλησης της αναστολής πριν από την εξέταση του ενδίκου βοηθήματος.

65 Αφετέρου, υπογραμμίζεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν θεώρησε ότι η πρακτική αδυναμία εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς έπρεπε να θεωρείται ικανή να δικαιολογήσει τη διακοπή ή την αναστολή της προβλεπόμενης στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ προθεσμίας για την πραγματοποίηση της μεταφοράς.

66 Πράγματι, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν περιέλαβε στον ως άνω κανονισμό καμία γενική διάταξη η οποία να προβλέπει τέτοια διακοπή ή αναστολή.

67 Επιπλέον, όσον αφορά ορισμένες συχνές περιπτώσεις πρακτικής αδυναμίας εκτέλεσης της αποφάσεως μεταφοράς, ο νομοθέτης της Ένωσης περιορίστηκε στο να προβλέψει, στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού, ότι η προθεσμία μεταφοράς μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο αν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε δεκαοκτώ μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.

68 Πάντως, πέραν του γεγονότος ότι η ανωτέρω διάταξη δεν αφορά τη διακοπή ή την αναστολή της προθεσμίας μεταφοράς, αλλά την παράτασή της, υπενθυμίζεται ότι η παράταση της εν λόγω προθεσμίας έχει εξαιρετικό χαρακτήρα και πρέπει επομένως να ερμηνεύεται στενά, γεγονός το οποίο αποκλείει την κατ' αναλογίαν εφαρμογή της σε άλλες περιπτώσεις αδυναμίας εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς [πρβλ. αποφάσεις της 19ης Μαρτίου 2019, Jawo, C-163/17, EU:C:2019:218, σκέψη 60, και της 31ης Μαρτίου 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl κ.λπ. (Ακούσια νοσηλεία αιτούντος άσυλο σε ψυχιατρικό νοσοκομείο), C-231/21, EU:C:2022:237, σκέψεις 54 και 56].

69 Το Δικαστήριο έκρινε εξάλλου ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ εξάμηνη προθεσμία μεταφοράς έπρεπε να εφαρμοσθεί σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μεταφορά του ενδιαφερομένου δεν ήταν δυνατή λόγω της κατάστασης της υγείας του (πρβλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, C. K. κ.λπ., C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, σκέψη 89) ή λόγω της αναγκαστικής νοσηλείας του σε μονάδα ψυχικής υγείας νοσηλευτικού ιδρύματος [πρβλ. απόφαση της 31ης Μαρτίου 2022, Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl κ.λπ. (Ακούσια νοσηλεία αιτούντος άσυλο σε ψυχιατρικό νοσοκομείο), C-231/21, EU:C:2022:237, σκέψη 62].

70 Επομένως, οι αρμόδιες αρχές δεν δύνανται να επικαλεστούν βασίμως το καθεστώς που έχει εφαρμογή, βάσει του εθνικού δικαίου, σε περίπτωση πρακτικής αδυναμίας εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, για να δικαιολογήσουν την εφαρμογή του άρθρου 27, παράγραφος 4, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ και να εμποδίσουν την εφαρμογή της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπεται προς τον σκοπό της διασφάλισης της ταχύτητας στην εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας, στο άρθρο 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

71 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-245/21 και C-248/21 πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 27, παράγραφος 4, και το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ έχουν την έννοια ότι η προβλεπόμενη στην τελευταία αυτή διάταξη προθεσμία μεταφοράς δεν διακόπτεται στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους εκδώσουν, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ανακλητή απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, με την αιτιολογία ότι η εκτέλεσή της είναι πρακτικώς αδύνατη λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων

72 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-245/21 και C-248/21, παρέλκει η απάντηση στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα αυτών, δεδομένου ότι υποβλήθηκε από το αιτούν δικαστήριο για την περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

73 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 27, παράγραφος 4, και το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα,

έχουν την έννοια ότι:

η προβλεπόμενη στην τελευταία αυτή διάταξη προθεσμία μεταφοράς δεν διακόπτεται στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους εκδώσουν, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 4, ανακλητή απόφαση περί αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς, με την αιτιολογία ότι η εκτέλεσή της είναι πρακτικώς αδύνατη λόγω της πανδημίας της νόσου COVID-19.

(υπογραφές)